

תיאום הגוף והנפש

בשקט ובצנעה, ללא הרעש המלחה הופעי תם של כוכבים, הגיע השבוע לישראל כוכב הקולנוע רני קיי. האדם הראשון אשר בא לקבל את סניו במלון השרון מים עם חקלאות בושח רייך, שעלה מיד לחדרו של קיי, נשאר שם משך יותר משעתיים. האדם השלישי בסגנית זו היה מנהל לשכת התיירות הממשלתית ממי דה'שלטים... למרות חוסשן הנמשכת זה שבועות מספר לא נשס ראש הממשלה את פעולתו לגמרי. במשרד יושם החברות בירושלים נרשמה לאחורונה חברה בשם מוסד לתיאום הגוף והרות, שהון היסוד שלה הוא ששת אלפים לירות. מקימי החברה הרשומים הם: דויד בךגוריון (כתובתו בתל-אביב), תל-אביב, הויר משה פלדנקרריון, שמעון סרס, מאיר וויסנאגל, אהרון קציר, יגאל ארון ואהרון מסקין. בשעת ראיון שנתן שרה'הנים לשעבר ישראלי ברי'הוד'ה לעתונאי, הזמין מנהיג אחרות העבודה כוס קפה. המלצרית שהגישה לו את הכוס, שכחה לצרף כפית. היא הבחינה בכך מיד, עמדה להביא כפית, אולם בר'הודה עצר בעדה בתוקף. הוא תלש מפנסקו דף נייר, קיפל אותו, ובחש באמצעותו את הסוכר בקפה... האיש בעל המכונית המטוארת ביותר בישראל, הוא ראש העיר החדש-ישן של נתניה, עובד בך'עמי. הוא בעלה של מכנית מדגם קרייזלר אימי פריאל, שמחירה בשוק המכוניות הישראלי 38 אלף לירות... בביתו של המוכיר הראשון בשגרירות גאנה בישראל, ושוש'ה הכדורגל בשעות הפנאי אקי נאמי האדיב, נערכה השבוע מסיבה מיוחדת במינה. היא נערכה לכבוד של אשת הנספח, דיאנה, שסיימה קורס של שלושה חודשים באחד המשקים במסגרת הנחל. היא הוסיפה למסיבה לבושה במדי נחל, וסגן מנהל המשרד הבסחון אלוף מרדכי (מוקה) לימון נשא לכבודה נאום ברכה העניק לה את תעודת הגמר. מספר הורדן קוצ'ין, חכם הגאנאי בישראל גורדון קוצ'ין, שנשא נאום נלבב בזכות ידידות גאנה בישראל, דחקא ביום בו התפרסמה הודעתו של נשיא גאנה, קואאמה אנקרומה, כי לא יחזור בה מהחלטות ועידת קאבונקה. בניגוד להחלטות ועידה זו, שיגינו את ישראל כמכשיר בידי הקולוניאליזם. הצהיר קוצ'ין כי גאנה בחרה בידיות עם ישראל, דחקה משום שלא היה לה קשר עם הקולוניאליזם... באותה מסיבה ערך המוכיר השני בשגרירות הגאנאיה, ארון קורסה טקס גאנאי לפיוס האלים. הוא נטל בקבוק שמפניה בידו, וסיפף את כננו על השטיח, תוך כדי תמילה שלום אנקרומה וביניהן אותה הפנה ליד האלים שהגאנאים מאמינים בהם... ערב צאתה מהארץ, דאגה אשת השגריר האמריקאי שמש, מן לואיו רייך, לקחת מזכרת מישראל. המזכרת: תסי רוקת ישראלית. היא בילתה את השעות האחרונות לפני הנסיעה בסלון התסרוקות של ויאולט בתל-אביב.

שגרירה ברימוס ריך, אצל ויאולט מזכרת לפני הנסיעה

מרב אלמגור איננו בבית. מרוב התפתה החליקה יעל לאורך 18 מדרגות השיש הי מובילות לדירה, נפוצה בגבה, נאלצה לשכב כחודש רחוקה למיטתה. כסיצוי על הסבל, חיבר לה דן פזמון על נפילה ביום 18 מדרגות שיש... את היספור הבא נוהג לספר מזכיר מפא"י, יוסף אלמוגי: אם בא אליך אדם, ומשתמש בשיחה עמך 20 פעם במילה מוסר, הכניס את הידים שלך ל כיס, מסני שהוא עומד לנוב אצלך. אדם ישר אינו מדבר על מוסר לעיתים קרובות מדי.

שבועות מחלתו המשיך במסגרותיו היומיות הקבועות בעתונו, ובהיותו מנותק מהחוק, כתב שורה שלמה של פיליטונים מחיי בית החולים, כולל אינטרביו עם מלאך המחת. נוסף לכך היה זה הוא שגילה ביום בו פרץ המרד החבשי, כי אחד ממסקדי חיל המשמר המלכותי, הקולונל דאסטה, נמצא בבית-החולים תל-השומר, בו שכב. במסוה חולה, לבוש סיג'מה. הסתגן לחדרו של הי חבשי, ומבלי שהלה ידע כי לפניו עתונאי, קיבל ממנו ראיון... פחות מאושר היה עתונאי אחר, כתב הארץ שמעון סאמט, שהגיש תלונה לועדת האתיקה של אגודת העתונאים, על שחברו לעתון, יאיר קוט'ה לר, חדר לתחום עבודתו. הסיבה: קוטלר התחיל לפרסם ידיעות על בית-החולים העיר רוני החדש בתל-אביב... במסיבת עורכי הארץ, עם הסטודנטים של הטכניון בחיפה, ניהל פרופסור ערי ז'בוטינסקי את הי אסיפה. אלה מבין הסטודנטים שביקשו את רשות הדיבור, שלחו אליו פתקים, ורק כשז'בוטינסקי היה קורא בשמותיהם, היו הם קמים לשאול. לפתע קרא ז'בוטינסקי מן הכתוב את שמו של הנרשם הבא: יעקב דוסטובסקי. איש לא ענה. הוא חזר על השם בפעם נוספת ובפעם השלישית. רק כשהגיבו הנוכחים בצחוק רם, הבחין דובר טינסקי כי היתה זו מתיחה. יעקב דוסטוב'סקי אינו אלא יעקב דר'ה, מנהל הי סניוין... גרשון פלוטקין, במאי ההצגה מרי סטיאוט בתיאטרון הקאמרי, עומד לעזוב את הארץ יום אחד בלבד אחרי הצגת הבכורה של המחזה. חבריו טוענים כי יתכנן את יציאתו בצורה שלא יהיה בארץ בעת שתופענה כאן הביקורות על המחזה שביים... הומרת יעל ישר'הן, המכילה עתה את התכנית הבאה לי להקת מועדונה הצרפתי השעות הקטנות, נסעה לירושלים לדירתו של הסומונאי דן אלמגור, כדי להזמין אצלו פזמונים. רק כשהיתה בפתח הדירה אמרו לה נידרות, השוכנות במנור שכן לביתו של דן, כי

אכן היסוד של הגימוניה

מספר גברים ידועים עומדים לסיים ב קרוב את חיי רוקתם ולהנשא. שמעון בר, איש רביעיית מועדון התיאטרון, עומד לשאת לאשה את שושנה לנרס, בתה של הצלמת הידועה חנה לנרס. מתנתה של הצלמת לווה הצעיר לא תהיה תמונה בגודל טבעי כפי שאפשר היה לצפות, אלא כרטיסי סיטה לביילי ירח הדבש באירופה ומכר נית... אדם אחר העומד להנשא הוא שחקן הבימה, שלמה ברישביץ, שלא לפני זמן רב סיים את נשואיו לשחקנית יהודית אמור. ברישביץ עומד לשאת את יהודית נבון... חתונה אחרת תביא לקיצו של רומן ממושך. אלי גלר, נוכל הסרטים המרצה עתה את עתו בבית-הסוהר, נרשם לנשואים עם שרח עמרם, היש'ר אליה שבלחה בירדן, הכירה אותו כש נרשמה לאחד מקורסי המשחק המדומים שלו. עדיין מאמינה כי הוא אדם ישר... גם בימי החורף הקרים והגשומים ביותר אפשר לראות על חוף ימה של תל-אביב, שני גברים, עירומים למחצה, המשחקים פינג-פונג בכדור גומי. השניים אינם אלא יעקב בך'סירה, איש רביעיית מועדון התיאטרון, ומרסל לופוביציץ, הבמאי הצרפתי המבנים עתה באהל, והנוהג להת'רענן בדרך זו לפני החזרה... תרצה אטר, שחקנית התיאטרון הקאמרי הצעירה גילתה אומץ לב בעת שחתמה על כרוז אנשי הרוח, המתיצבים לצידו של לבון. כי תרצה היא בתו של המשורר נתן אלתר'מן, הניצב בפרשה מצידו השני של המתרס... בביתו של אברהם דר'ויאן, מזכיר אגודת השומרים, עבר דר'ויאן ברחוב, ורצה כמעט לבכות כשראה כיצד הורסים את אבני היסוד. הוא ניגש לקבלן, ביקש ממנו רשות לקחת את אבן היסוד עמו. לקבלן הסכים מיד לבקשה, והאבן ניצבה למזכרת בבית דר'ויאן בכפר-סבא.

בדיחת השנוע

מספר אידן אפשטיין, גנור הלשכה הצעירה בתל-אביב: שני יהודים רצו להת'פל במגין, אבל הם היו רק שניים. אמר יהודי אחד לשני: אני ואתה, זה שניים; אתה ואני, עוד שניים; שנינו ביחד זה עוד שניים וביחד אנו שש. מנקודת מבטך אנתנו עוד פעם שש. ביחד אנחנו שנים-עשר. אז שנינו יכולים ללכת הביתה.

מארז שני: הניתוחים הכלסטיים בישראל

בשנת 782 לספירה, קבעה האקדמיה הסאריסאית לרפואה, כי ניתוחים פלאסטיים אינם בגדר אמשרויות הביצוע של הרופאים, וכל מי שטוען, כי הוא יכול לבצע ניתוח פלאסטי, להעביר חלקי עור ובשר מחלק אחד של גוף האדם לחלק אחר, אינו אלא רמאי ינוכל. כאשר קיבלה האקדמיה של פאריס הח' לטה מכרעת זו, עדיין לא היה ידוע לחב'ריה, כי כאלף שנים קודם לכן, כבר בוצעו ניתוחים פלאסטיים כטכניקה גבוהה מאוד בהודו. הודו היתה מולדת הניתוחים הי פלאסטיים, לא משום שמרע הרפואה בה עמד על רמה גבוהה מאשר בשאר חלקי תבל. היא פשוט נזקקה להם יותר מכל ארץ אחרת. היה זה מינהג מקובל בין השבטים ההודיים, בעיתות מלחמה, כאשר היו נלקחים חיילים בשבי, לציין את עוב'דת השביה על גופם של הנשבים. לשבויים היו כורתים את אפם ואת אזניהם והיו משהררים אותם. אלפים ורבבות של אנ'שים כרותי אף יאזון חיו או בהודו, עד אשר מצאו הרופאים המקומיים פתרון. הם ביצעו ניתוח בפני הנפגע, העבירו חלק ממרכזו מצחו והפכו אותו לאף. במרכזו המצו התהוותה אמנם שקערורית, אולם הי נפגע חזר וקיבל פני אנוש.

איר

סיפור זה יש בו כדי להסביר, מדוע התפתח מדע הניתוח הפלאסטי בישראל, מאמצע שנות הארבעים ועד היום, במידה שבאופן יחסי עולה על מידת ההתפתחות בארצות אחרות, להוציא את ארצות-הברית, בריטניה וצרפת, באותה תקופה. סיום מל'חמת-העולם-השניה, ועלייתם של רבבות משוכני מנתות-הרכוז הנאציים באירופה לי ישראל, גרם לכך שאחוז הנוקקים לניתוח פלאסטי בארץ, עלה במידה ניכרת על הי אחוז בכל ארץ אחרת. אלפי אנשים אבדו במנתות-הרכוז ובמלחמה את צלם האנוש שלהם. כשאל אלה הצטרפו כעבור שנה'שנתיים גם נפגעי מלחמת-העצמאות, הפך הדישה הגדולה למנתחים פלאסטיים הבר הניתוח הפלאסטי לצורך לאומי כמעט. אה גם לרובי המנתחים, שעד אז כמעט ולא היו מסוגל בארץ. כך נוצר מצב שכיום ישנם בישראל מספר מנתחים פלאסטיים ממדרגה ראשונה, עד שאפילו קופת-החולים של ההסתדרות-הכללית יכולה להעניק לי'חבריה את אשרות הניתוח הפלסטי. מבחינה זאת טוב מצבם של הנוקקים או הרוצים בניתוח פלאסטי בישראל, מצ'י במ של הרומים להם אפילו בארצות-הברית, שם הגיע מדע הניתוח הפלאסטי לשיאו. מ'ר שרצה לעשות ניתוח לצרכים קוסמטיים בארצות-הברית, חיכי לנווד לפעמים ממדינה למדינה עד שימצא רופא מתאים. רוב הי מנתחים הפלאסטיים מרכזיים בסביבות עיר הסרטים והליברו, שם הניתוח הפלאסטי נפוץ ומקובל בין השחקנים. וגם אל, עשוי ניתוח כזה לעלות בסכומים מאלף דולר עד שלושת אלפים דולר.

אף כמו בקולנוע

ביום, ישנם רופאים כלליים רבים, שאינם ממליצים בפה מלא על הניתוח הפלאסטי, למי שאינו זקוק לכך באופן חיוני מסיבות רפואיות או פסיכולוגיות. הי רופאים גם מזהירים מפני מנתחים עוסקים בנייתוחים פלאסטיים ולמעשה אינם מוכשרים לכך. בתמנתה הפלאסטי חייב להיות מחונן בתכונות נוספות מלבד יכולת הניתוח שלה. יכול להיות מנתח מבריק שלא יוכל לעולם להיות מנתח פלאסטי. כדי להיות מנתח פלאסטי עליו להיות גם אמן וגם פסיכולוג. כל המנתחים הי פלאסטיים הטובים, עוסקים גם בפיסול וכ' ציור מחוץ למקצועם הרפואי. זהו כשרון חיוני. לא די שהיו מצויידים בחוש אסתטי, עליהם גם לדעת להעביר חוש זה מהדמיון למציאות. כי מלאכה של עשיית אף חדש, היא מלאכת יצירה אמנותית, ששליבה דומים

פסוקי חשבוע

- הפרפסור יעקב בך, מיוזמי גלוי הדעת של אנשי הרוח, בפגישה עם שר העבודה גיורא יוספסל: „אני מוכן להסכים עמך בשלושה דברים — שמשנה שרת היה ראש ממשלה גרוע, שפנחס לבון היה שר בטחון גרוע, ושדויד בךגוריון היה אזרח גרוע.“
- מזכיר מפא"י יוסף אלמוגי: „אנשי הרוח מקימים רעש כמו שהקימו בזמנו אנשי ואויס-אליב.“
- שר החקלאות משה רייך, בעלון סנימי של מפא"י: „אנו חיים בתקופה בה חייב כל ילד למנות את השאלות העומדות בפני המדינה — הבאת מים מהצפון לנגב; בטחון בגבולות; התנדבות לצנחנים.“
- סרדני סילברמן, חבר הפרלמנט הבריטי וציר מפ"ם לקונגרס הציוני בתשובה לשאלה על רשמיו מישראל: „המדינה צועדת במהירות לקראת לבונוטיזציה.“
- ח"כ מק"י משה סנה: „הרודן הוא תקיף כאשר פוחדים ממנו; הרודן הוא מוג לב כאשר מתגלה התנגדות רצינית כלפיו.“
- שאול ביבר, על רבי-החובל ירמיהו הלטרין: „זהו האיש שהמציא את היס.“
- פרופסור ערי ז'בוטינסקי, בהציגו בפני עורך הארץ את הסטודנטים של הטכניון: „הרשה לי להציג בפניך מושב זקנים.“
- עסקן מפ"ם אפרים ריינה, בנאום שנשא באסיפת הסטודנטים להגנת הדמוקרטיה: „מי שדורש חזרה משפטית, זקוק לחזקה רפואית.“